

Rubikon - Kryštof

Přes vlny Rubikonu k tobě výš
jako když stoupá rtuť
skrz Amorovy šípy ucítíš
jak se ti napne hrud'

Potichu kráštívěj stín za záclonou
když tužby ve mě tonou
jsem srytý mezi patry vysokých jak Tatry
a zmást tvůj pohled do kukátka
den je dlouhý, noc je krátká
jsi důvod pro sonety vrytý v kastaněty

Přes vlny Rubikonu k tobě výš
jako když stoupá rtuť
skrz Amorovy šípy ucítíš
jak se ti napne hrud'

Tiše se snést a vpít se do koberců
jak poslední ze šílenců
osahat tvé stěny
jako kousek pěny
po tobě stéct
a v podkolenní jamce
spát jako lupič v bance
jsi důvod k odpovědi
proč jít ke zpovědi
A LHÁT
a kát se přitom na dvakrát
LHÁT
a stát dál v příšeří
LHÁT
a každým pórem těla sát
vůně z poddveří
tvoje vůně z poddveří

Přes vlny Rubikonu k tobě výš
jako když stoupá rtuť
skrz Amorovy šípy ucítíš
jak se ti